

Dissabte XXII de durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 6,1-5): Un dissabte, Jesús passava per uns sembrats. Els seus deixebles anaven arrencant espigues, en treien el gra amb les mans i se'l menjaven. Alguns dels fariseus van dir: «Per què feu això que no és permès en dissabte?». Jesús els respongué: «¿No heu llegit què va fer David quan van tenir gana ell i els qui anaven amb ell? Va entrar al temple de Déu, va menjar els pans d'ofrena, que únicament poden menjar els sacerdots, i en donà també als seus acompanyants». I els deia: «El Fill de l'home és senyor del dissabte».

«El Fill de l'home és senyor del dissabte»

Fr. Austin Chukwuemeka IHEKWEME
(Ikenanzizi, Nigèria)

Avui, davant l'acusació dels fariseus, Jesús explica el sentit correcte del descans sabàtic, tot invocant un exemple de l'Antic Testament (cf. Dt 23,26): «¿No heu llegit què va fer David (...)? Va entrar al temple de Déu, va menjar els pans d'ofrena, que únicament poden menjar els sacerdots, i en donà també als seus acompanyants» (Lc 6,3-4).

La conducta de David anticipa la doctrina que el Crist ensenya en aquest passatge. Ja en l'Antic Testament, Déu havia establert un ordre en els preceptes de la Llei, de manera que els de menor rang cedeixen davant dels principals.

A la llum de tot això, s'explica que un precepte cerimonial (com el que comentem) cedís davant un precepte de llei natural. Igualment, el precepte del dissabte no és per sobre de les necessitats elementals de subsistència.

En aquest passatge, Crist ensenya quin era el sentit de la institució divina del dissabte: Déu l'havia instituït pel bé de l'home, per tal que pogués descansar i dedicar-se amb pau i alegria al culte diví. La interpretació dels fariseus havia convertit aquest dia en ocasió d'angoixa i preocupació a causa de la multitud de prescripcions i prohibicions.

El dissabte havia estat fet no solament amb vista a què l'home descansés, sinó també per tal que donés glòria a Déu: aquest és l'autèntic sentit de l'expressió «el dissabte fou fet per a l'home» (Mc 2,27).

A més, en declarar-se “senyor del dissabte” (cf. Lc 6,5), manifesta obertament que Ell és el mateix Déu que donà el precepte al poble d'Israel, tot afirmant així la seva divinitat i el seu poder universal. Per aquesta raó, hom pot establir altres lleis, igual que Jahvè en l'Antic Testament. Jesús bé pot anomenar-se “senyor del dissabte”, perquè és Déu.

Demanem-li ajut a la Mare de Déu per a creure i entendre que el dissabte pertany a Déu i que és un mode —adaptat a la nostra naturalesa— de donar glòria i honor al Totpoderós. Com ha escrit Sant Joan Pau II, «el descans és una cosa “sagrada”» i ocasió per a «prendre consciència que tot és obra de Déu».